

Til nr. 10

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger.

Bestemmelsen erstatter gældende lovs § 41, stk. 1, 1.pkt.

Det foreslås, at årslønnen, der danner grundlag for beregning af erstatning for erhvervsevnetab og forsørgertabserstatning, skal opgøres med fradrag af arbejdsmarkedsbidrag.

Til nr. 11

Bestemmelsen er en konsekvensrettelse som følge af den ny bestemmelse i § 31, stk. 4.

Ændringen fastslår, at en skadelidt ikke har krav på at få en erstatning for tab af erhvervsevne omsat til et kapitalbeløb, hvis der alene er tale om en midlertidig erstatning efter § 31, stk. 4.

Til nr. 12

Bestemmelsen præciserer, at krav på udbetaling af et kapitalbeløb for erstatning for tab af erhvervsevne tilfalder skadelidtes bo, hvis skadelidte afgår ved døden efter at have fremsat anmodning om kapitalisering, men inden kapitalbeløbet er udbetalt.

Efter den gældende lovs § 43, stk. 1, skal erstatning for tab af erhvervsevne på under 50 pct. normalt omsættes til et kapitalbeløb uden skadelidtes samtykke.

Ved tilkendelse af erstatning for tab af erhvervsevne på 50 pct. eller derover, vil erstatningen normalt blive udbetalt som en løbende ydelse. Skadelidte kan dog i disse tilfælde efter anmodning få kapitaliseret den del af erstatningen, der svarer til 50 pct. erhvervsevnetab, jf. § 43, stk. 2.

Ved forslaget præciseres to betingelser, for at kravet på kapitalerstatningen kan tilfalde skadelidtes bo. For det første skal der være truffet en endelig afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne. Midlertidige erstatninger for tab af erhvervsevne, jf. dette forslags § 31, stk. 4, vil således ikke kunne danne grundlag for kapitalisering.

For det andet skal skadelidte inden dødsfaldet have fremsat anmodning om at få omsat erstatningen til et kapitalbeløb.

Omsætning af løbende ydelser til kapitalbeløb sker efter lovens § 43, stk. 2, og bekendtgørelse nr. 210 af 30. marts 1978 om regler for omsætning af løbende ydelser til kapitalbeløb efter arbejdsskade-forsikringsloven.

De gældende regler for omsætning af løbende ydelser til kapital er udarbejdet ud fra den forudsætning, at den skadelidte er i live ved omsætningen af erstatningen til kapitalbeløb. Reglerne kan således

ikke direkte anvendes i de tilfælde, hvor den skadelidte er afgået ved døden efter at have begæret sin erstatning kapitaliseret, men inden beløbet er udbetalt, idet den løbende erstatning bortfalder ved skadelidtes død.

Det foreslås derfor, at omsætning af en løbende ydelse til kapitalbeløb i disse tilfælde finder sted på grundlag af ydelsens størrelse på dagen før dødsfaldet.

Skadelidte kan i princippet anmode om kapitalisering af erstatning på et hvilket som helst tidspunkt i sagens behandling. For at der efter den nye bestemmelse skal kunne udbetales et kapitalbeløb til boet, skal der imidlertid være truffet en endelig afgørelse om erhvervsevnetab. Det vil sige, at nedsættelsen af erhvervsevnen skal være fastslået og årslønnen fastsat i en afgørelse.

Med forslaget er det ikke tiltænkt, at skadelidtes bo skal kunne opnå en bedre retstilling, end den skadelidte ville have haft. Boet vil således ikke kunne få udbetalt et kapitalbeløb, hvis skadelidte ikke selv kunne have valgt kapitalisering efter § 43, stk. 1.

Det bemærkes, at Arbejdsskadestyrelsen ved fastsættelse af erstatning for tab af forsørg, jf. § 36, stk. 2, også skal vurdere betydningen af, at de efterladte har fået udbetalt et kapitalbeløb efter den foreslåede bestemmelse.

Til nr. 13

Bestemmelsen erstatter den gældende lovs § 44, stk. 4, og præciserer, fra hvilket tidspunkt den erstatningsudbetalende har pligt til at forrente erstatningsbeløb.

Efter den gældende formulering har den erstatningsudbetalende (d.v.s. forsikringselskaberne, kommuner, der ikke har tegnet forsikring, jf. § 45, og Staten, jf. § 45) en pligt til at forrente erstatningsbeløb, hvis beløbet udbetales senere end 14 dage fra datoen for underretningen om beløbets tilkendelse.

Fristen på 14 dage for betaling af morarenter harmonerer imidlertid dårligt med lovens § 55, stk. 2, hvor der gives de erstatningsudbetalende 4 ugers ankefrist, hvorefter anken, jf. § 55, stk. 4 har opsættende virkning. Morarentebestemmelsen gør reelt ankefristen på 4 uger illusorisk for de erstatningsudbetalende, idet disse er nødt til at tage stilling til, om der skal ankes inden 14 dage.

Det foreslås derfor i forslagets 1. pkt., at fristen for forrentningstidspunktet ændres til 4 uger fra datoen for underretning om beløbets tilkendelse.

Den gældende formulering af § 44, stk. 4, 2. pkt., har endvidere givet anledning til tvivl om, fra hvilket tidspunkt den erstatningsudbetalende har pligt til at forrente erstatningsbeløbet, når den erstatningsud-